

“मीठे बच्चे- जब समय मिल्छ एकान्तमा बसेर विचार सागर मन्थन गर, जुन प्वाइन्ट सुन्छौ त्यसलाई रिवाइज गर।”

प्रश्न:- तिम्रो यादको यात्रा पूरा कहिले हुन्छ ?

उत्तर:- जब तिम्रो कुनै पनि कर्मेन्द्रियले धोखा दिदैन, कर्मातीत अवस्था हुन्छ अनि यादको यात्रा पूरा हुन्छ। अहिले तिमीले पूरा पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, निराश हुनु हुँदैन। सेवामा तत्पर रहनु पर्छ।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरू आत्म-अभिमानी भएर बसेका छौ ? बच्चाहरूले सम्भन्छन्- आधाकल्प हामी देह-अभिमानी रहेका छौं। अब देही-अभिमानी भएर रहनको लागि मेहनत गर्नुपर्छ। बाबा आउनु भएर सम्भाउनुहुन्छ आफूलाई आत्मा सम्भेर बस तब नै बाबा याद आउँछ। नत्र भने भुल्छौ। याद गरेनौ भने यात्रा कसरी गर्न सक्छौ ! पाप कसरी काटिन्छ ! घाटा पर्छ। यो त घरी-घरी याद गर। यो हो मुख्य कुरा। बाँकी त बाबाले अनेक प्रकारका युक्ति बताउनुहुन्छ। गलत के हो, ठीक के हो- त्यो पनि सम्भाउनुभएको छ। बाबा त ज्ञानसागर हुनुहुन्छ। भक्तिलाई पनि जान्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई भक्तिमा के-के गर्नुपर्छ। सम्भाउनुहुन्छ यज्ञ तप आदि गर्नु यो सबै हो भक्तिमार्ग। बाबाको महिमा गरेपनि उल्टो गर्छन्। वास्तवमा कृष्णको महिमा पनि पूरा जान्दैनन्। हरेक कुरालाई बुझ्नु पर्छ नि। जसरी कृष्णलाई वैकुण्ठनाथ भनिन्छ। अच्छा, बाबाले सोध्नुहुन्छ के कृष्णलाई त्रिलोकीनाथ भन्न सकिन्छ ? गायन पनि गरिन्छ नि त्रिलोकीनाथ। अब त्रिलोकीका नाथ अर्थात् तीन लोक मूलवतन, सूक्ष्मवतन, स्थूलवतन। तिमी बच्चाहरूलाई सम्भाइन्छ तिमी ब्रह्माण्डका पनि मालिक हौ। के कृष्णले यस्तो सम्भन्छन् होला- म ब्रह्माण्डको मालिक हुँ ? होइन, उनी त वैकुण्ठमा थिए। वैकुण्ठ भनिन्छ स्वर्ग नयाँ दुनियाँलाई। त्यसैले वास्तवमा त्रिलोकीनाथ कोही पनि छैन। बाबाले ठीक कुरा सम्भाउनुहुन्छ। तीन लोक त छन्। ब्रह्माण्डका मालिक शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ तिमी पनि हौ। सूक्ष्मवतनको त कुरा नै छैन। स्थूलवतनमा पनि उहाँ मालिक हुनुहुन्छ, न स्वर्गको न नर्कको मालिक हुनुहुन्छ। कृष्ण हुन् स्वर्गको मालिक। नर्कको मालिक हो रावण। यसलाई रावण राज्य, आसुरी राज्य भनिन्छ। मनुष्यले भन्छन् पनि तर बुझ्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ। रावणको १० वटा शिर देखाइन्छ। ५ विकार स्त्रीका, ५ विकार पुरुषका। अब ५ विकार त सबैको लागि छन्। सबै छन् नै रावण राज्यमा। अहिले तिमी श्रेष्ठाचारी बनिरहेका छौ। बाबा आएर श्रेष्ठाचारी दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। एकान्तमा बस्दा यस्ता-यस्ता विचार सागर मन्थन चल्छ। त्यस पढाइको लागि पनि विद्यार्थीले एकान्तमा किताब लिएर पढ्न जान्छन्। तिमीलाई किताब त पढ्नुपर्ने आवश्यकता छैन। हो, तिमीले प्वाइन्ट नोट गर्छौ। यसलाई फेरि रिवाइज गर्नुपर्छ। सम्भनको लागि यी धेरै गहन कुरा हुन्। बाबा भन्नुहुन्छ- आज म तिमीलाई गहनभन्दा गहन नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट सम्भाउँछु। पारसपुरीका मालिक त लक्ष्मी-नारायण हुन्। यस्तो पनि होइन- विष्णु हुन्। विष्णुलाई पनि बुझ्दैनन्- यी नै लक्ष्मी-नारायण हुन्। अहिले तिमीले छोटकरीमा लक्ष्य-उद्देश्य (एम-अब्जेक्ट) सम्भाउँछौ। ब्रह्मा-सरस्वती कोही आपसमा मेल-फीमेल होइनन्। यी त प्रजापिता ब्रह्मा हुन् नि। प्रजापिता ब्रह्मालाई ग्रेट-ग्रेट ग्रान्ड फादर भन्न सक्छौ, शिवबाबालाई केवल बाबा नै भन्छौ। बाँकी

२०७२ श्रावण १३ बुधवार २९-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
 सबै हुन् भाइ-भाइ (ब्रदर्स) । यतिका सबै ब्रह्माका बच्चा हुन् । सबैलाई थाहा छ- हामी भगवान्का
 बच्चाहरू भाइ-भाइ हौं । तर उहाँ हुनुहुन्छ निराकारी दुनियाँमा । अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ ।
 नयाँ दुनियाँ सत्ययुगलाई भनिन्छ । यसको नाम फेरि पुरुषोत्तम संगमयुग राखिएको छ । सत्ययुगमा
 हुन्छन् नै पुरुषोत्तम । यी धेरै आश्चर्यजनक कुरा छन् । तिमी नयाँ दुनियाँको लागि तयार भइरहेका
 छौ । यस संगमयुगमा नै तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ । भन्छन् पनि हामी लक्ष्मी-नारायण बन्छौं । यी हुन्
 सबैभन्दा उत्तम पुरुष । उनीहरूलाई फेरि देवता भनिन्छ । उत्तमभन्दा उत्तम नम्बरवन हुन् लक्ष्मी-
 नारायण फेरि नम्बरवार तिमी बच्चाहरू बन्छौ । सूर्यवंशी घरानालाई उत्तम भनिन्छ । नम्बरवन त
 छन् नि । विस्तारै-विस्तारै कला कम हुँदै जान्छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरू नयाँ दुनियाँको शुभ साइत गर्छौं । जसरी नयाँ घर तैयार भयो भने
 बच्चाहरू खुशी हुन्छन् । शुभ साइत गर्छन् । तिमी बच्चाहरू पनि नयाँ दुनियाँलाई देखेर खुशी
 हुन्छौ । शुभ साइत गर्छौं । लेखिएको पनि छ सुनको फूलहरूको वर्षा हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई
 कति खुशीको पारा चढ्नुपर्छ । तिमीलाई सुख र शान्ति दुवै मिल्छ । अरू कोही छैन जसलाई यति
 सुख र शान्ति मिलोस् । अरू धर्म आए पछि द्वैत हुन पुग्छ । तिमी बच्चाहरूलाई अपार खुशी छ-
 हामी पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउँछौं । यस्तो होइन- जे तकदीरमा होला त्यो मिला, पास हुनु छ
 भने भइएला । हरेक कुरामा पुरुषार्थ अवश्य गर्नु पर्छ । पुरुषार्थ पुग्दैन अनि भन्छन् जे भाग्यमा
 होला । फेरि पुरुषार्थ गर्न नै बन्द हुनु पुग्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी माताहरूलाई कति उच्च
 बनाउँछु । महिलाहरूको मान सबै ठाउँमा हुन्छ । वेलायतमा पनि मान हुन्छ । यहाँ बच्ची पैदा
 भइन् भने खटियालाई उल्टो गरिदिन्छन् । दुनियाँ बिल्कुलै फोहरी छ । यस समयमा तिमी बच्चाहरू
 जान्दछौ भारतवर्ष के थियो, अहिले कस्तो छ । मनुष्यले भुलेका छन् केवल शान्ति-शान्ति
 मागिरहन्छन् । विश्वमा शान्ति चाहन्छन् । तिमीले यो लक्ष्मी-नारायणको चित्र देखाऊ । यिनीहरूको
 राज्य भएकोबेला पवित्रता र सुख शान्ति पनि थियो । तिमीलाई यस्तो राज्य चाहिन्छ नि ।
 मूलवतनमा त विश्वमा शान्ति भन्न मिल्दैन । विश्वमा शान्ति त यहाँ हुन्छ नि । देवताहरूको राज्य
 सारा विश्वमा थियो । मूलवतन त हो आत्माहरूको दुनियाँ । मनुष्यहरूले त यो पनि जान्दैनन्-
 आत्माहरूको दुनियाँ हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई कति ऊँच पुरुषोत्तम बनाउँछु । यो
 सम्झाउने कुरा हो । यस्तो होइन, भगवान् आउनुभएको छ भनेर कराउँदैमा कसैले मान्ने छैन ।
 अरू नै गाली खान्छौ र खुवाउँछौ । भन्छन् बी.के.ले आफ्नो बाबालाई भगवान् भन्छन् । यसरी सेवा
 हुँदैन । बाबाले युक्ति बताइरहनुहुन्छ । कोठामा ८-१० चित्रहरू राम्रोसँग भित्तामा लगाऊ र बाहिर
 लेख- बेहदका बाबाबाट बेहद सुखको वर्सा लिनु छ, अथवा मनुष्यबाट देवता बन्नु छ भने
 आउनुहोस् हामी हजुरहरूलाई सम्झाउँछौं । यसरी धेरै आउन थाल्छन् । आफै आउँछन् । विश्वमा
 शान्ति त थियो नि । अहिले यति धेरै धर्म छन् । तमोप्रधान दुनियाँमा शान्ति कसरी हुन सक्छ ।
 विश्वमा शान्ति त भगवान्ले मात्र ल्याउन सक्नुहुन्छ । शिवबाबा आउनुहुन्छ त अवश्य केही सौगात
 लिएर आउनुहुन्छ । एउटै बाबा हुनुहुन्छ जो यति टाढाबाट आउनुहुन्छ र एकैचोटि आउनुहुन्छ ।
 यति बडा बाबा ५ हजार वर्षपछि नै आउनुहुन्छ । यात्राबाट फर्किदा बच्चाहरूको लागि केही सौगात
 लिएर आउँछन् नि । स्त्रीको पति पनि, बच्चाहरूको पिता त बन्छन् नि । फेरि हजुरबुवा, जिजुबुवा,
 हजुरजिजुबुवा... बन्छन् । यिनलाई तिमीले बाबा भन्छौ फेरि ग्रेन्ड फादर पनि हुनुपर्छ । ग्रेट ग्रेन्ड

२०७२ श्रावण १३ बुधवार २९-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

फादर पनि हुनु पर्छ। वंशावली हो नि। एडम, आदि देव नाम छ तर मनुष्यले बुझ्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबाद्वारा सृष्टिचक्रको इतिहास-भूगोललाई जानेर तिमी चक्रवर्ती राजा बनिरहेका छौ। बाबाले कति प्यार र रुचिले पढाउनुहुन्छ त्यसैले त्यति नै पढ्नुपर्छ नि। सबैको समयमा त सबै फुर्सतमा (फ्री) हुन्छन्। विहानको क्लास हुन्छ-आधा पौने घण्टा, फेरि मुरली सुनेर जाऊ। याद त जहाँ रहे पनि गर्नसक्छौ। आइतवार (शनिबार)को दिन त छुट्टी हुन्छ। सबै २-३ घण्टा बस। दिनको कमाईलाई पुरा गर (मेकअप गर)। पूरा भोली भर। समय त मिल्छ नि। मायाको तूफान आउनाले याद गर्न सक्दैनौ। बाबाले बिल्कुलै सहज सम्झाउनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा कति सत्सङ्गमा जान्छन्। कृष्णको मन्दिरमा, फेरि श्रीनाथको मन्दिरमा, फेरि अरू कुनै मन्दिरमा जान्छन्। यात्रामा पनि कति व्यभिचारी बन्छन्। यति दुःख पनि गर्छन् फेरि फायदा केही पनि छैन। ड्रामामा यो पनि निश्चित छ फेरि पनि हुन्छ। तिम्रो आत्मामा पार्ट भरिएको छ। सत्ययुग त्रेतामा जुन पार्ट कल्प पहिले बजायो उही बजाउँछौ। मोटो बुद्धिले यो पनि सम्झ्दैन। जो महीन बुद्धि छन् उनीहरूले नै राम्रोसँग सम्झेर सम्झाउन सक्छन्। उनीहरूलाई भित्र अनुभव हुन्छ- यो अनादि नाटक बनेको छ। दुनियाँमा कसैले सम्झ्दैन- यो बेहदको नाटक हो। यसलाई सम्झन पनि समय लाग्छ। हरेक कुरालाई विस्तारमा सम्झाएर फेरि भनिन्छ मुख्य हो यादको यात्रा। सेकेण्डमा जीवनमुक्ति पनि गायन गरिएको छ। र, फेरि यो पनि गायन छ- ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ। सारा सागर मसी बनाउ, जंगललाई कलम बनाउ, धर्तीलाई कागज बनाउ... तैपनि अन्त्य पाउन सकिदैन। शुरूदेखि तिमी कति लेख्दै आएका छौ। धेरै कागज होस्। तिमीलाई कुनै धक्का खानु छैन। मुख्य हो नै अल्फ। बाबालाई याद गर्नु छ। यहाँ पनि तिमी आउँछौ शिवबाबाको पासमा। शिवबाबा यिनमा प्रवेश गरेर तिमीलाई कति प्यारले पढाउनुहुन्छ। कुनै पनि बडप्पन छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- म आउँछु पुरानो शरीरमा। कसरी साधारण रीतिले शिवबाबा आउनु भएर पढाउनुहुन्छ। कुनै अहंकार छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी मलाई भन्छौ नै बाबा पतित दुनियाँ, पतित शरीरमा आउनुहोस्, आएर हामीलाई शिक्षा दिनुहोस्। सत्ययुगमा बोलाउँदैनौ- आएर हीरा-जवाहरातको महलमा बस्नुहोस्, भोजन आदि गर्नुहोस्... शिवबाबाले भोजन ग्रहण गर्नु हुन्न। पहिले बोलाउँथे आएर भोजन खानुहोस्। ३६ प्रकारका भोजन खुवाउँथे, यो फेरि पनि हुन्छ। यो पनि चरित्र नै भन्नुपर्छ। कृष्णको चरित्र के हो? उनी त सत्ययुगका राजकुमार हुन्। उनलाई पतित-पावन भनिदैन। सत्ययुगमा यी विश्वको मालिक कसरी बने- यो पनि तिमीले अहिले जान्दछौ। मनुष्य त बिल्कुल घोर अन्धकारमा छन्। अहिले तिमी घोर प्रकाशमा छौ। बाबा आएर रातलाई दिन बनाउनुहुन्छ। आधाकल्प तिमीले राज्य गर्छौ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ।

तिम्रो यादको यात्रा पूरा तब हुन्छ जब तिम्रो कुनै पनि कर्मेन्द्रियले धोखा दिने छैन। कर्मातीत अवस्था भए पछि यादको यात्रा पूरा हुन्छ। अहिले पूरा भएको छैन। अहिले तिमीलाई पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ। निराश हुनु हुँदैन। सेवा अनि सेवा। बाबाले पनि त आएर बूढो तनद्वारा सेवा गरिरहनुभएको छ नि। बाबा गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ। बच्चाहरूको लागि कति फिक्री रहन्छ- यो बनाउनु छ, घर बनाउनु छ। जसरी लौकिक पितालाई हदको ख्याल रहन्छ, त्यसरी नै पारलौकिक बाबालाई बेहदको ख्याल रहन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई नै सेवा गर्नु छ। दिन-प्रतिदिन धेरै सहज हुँदैजान्छ। जति विनाशको नजीक आउँदै जान्छौ उति तागत आउँदै जान्छ। गायन

२०७२ श्रावण १३ बुधवार २९-०७-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गरिएको पनि छ भिष्म पितामह आदिलाई पछि गएर तीर लाग्यो। अहिले तीर लाग्यो भने धेरै हंगामा हुन्छ। यति भीड हुन्छ जो कुरै न सोध। भनिन्छ नि- माथा कन्याउने पनि फुर्सत छैन। यस्तो कोही छदै छैन। तर भीड भयो भने फेरि यस्तो भनिन्छ। जब यिनीहरूलाई तीर लाग्छ तब तिम्रो प्रभाव पर्ने छ। सबै बच्चाहरूलाई बाबाको परिचय मिल्नु त छ नै।

तिमीले ३ पाइला पृथ्वीमा पनि यो अविनाशी हस्पिटल र गड्डी यूनियर्सिटी खोल्न सक्छौ। पैसा छैन भने पनि हर्जा छैन। चित्र तिम्रीलाई मिल्छन्। सेवामा मान-अपमान, दुःख-सुख, ठण्डी-गर्मी, सबै सहन गर्नु पर्छ। कसैलाई हीरा जस्तो बनाउनु कम कुरा हो र! के बाबा कहिले थाक्नुहुन्छ र? तिमी किन थाक्छौ? अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) सबेरैको समयमा आधा पौने घण्टा धेरै प्यार वा रुचिले पढाइ पढ्नु छ। बाबाको यादमा रहनु छ। यादको यस्तो पुरुषार्थ होस् जो सबै कर्मेन्द्रियहरू बशमा होस्।
- २) सेवामा दुःख-सुख, मान-अपमान, गर्मी-ठण्डी सबै कुरा सहन गर्नु पर्छ। कहिल्यै पनि सेवामा थाक्नु हुँदैन। ३ पाउ पृथ्वीमा पनि हस्पिटल कम युनियर्सिटी खोलेर हीरा जस्तो बनाउने सेवा गर्नु पर्छ।

वरदान:- सर्व खजानालाई समयमा प्रयोग गरेर निरन्तर खुशीको अनुभव गर्ने खुसनसीब आत्मा भव

बापदादाद्वारा ब्राह्मण जन्म हुने वित्तिकै सारा दिनको लागि अनेक श्रेष्ठ खुशीको खजाना मिल्छ त्यसैले तिम्रो नामबाटै अहिले सम्म पनि अनेक भक्त अल्पकालको खुशीमा आउँछन्, तिम्रा जड चित्रलाई देखेर खुशीमा नाच्न थाल्छन्। यसरी तिम्रीहरू सबै खुसनसीब हौ, धेरै खजाना मिलेका छन् तर केवल समयमा प्रयोग गर। चाबीलाई सदा सामुन्ने राख अर्थात् सदा स्मृतिमा राख। र स्मृतिलाई स्वरूपमा ल्यायौ भने निरन्तर खुशीको अनुभव हुँदै जान्छ।

स्लोगन:- बाबाको श्रेष्ठ आशाको दीपक जगाउने वाला नै कुल दीपक हो।